

սպիտակ մանուշակ, նարկիզ պարզ,
բոլոր գարնանային, լերդախոտ¹ և
այլն:

Ի ճաղիկն:

Նաղիկ չըքնաղ և մենուկ,
Պարծանք երբեմին հովտիս,
Լսում ընդ երկիր չարաշուք
Ձըրձին նըշխարքդ 'ի հիւսիս:

Ի նոյն հընձիմք գերանդի,
Ի նոյն ընկճեալք 'ի տեառնէ,
Տերև մ'ի քէն թօթափի
Հէշտ մ'առ 'ի մէջ հրաժարէ:

Յուզւոյ դիպեալ երէկ գեռ
Վեզ օրիորդն հովիւ,
"Ո՛վ այգածին դուստր, ասէր,
"Ղու պճնեսցես զիս վաղիւ",

Լսլ դու յանօրըդ ծըղիկ
Խամբեալ յուշիկ նուաղեցար,
Եւ հովուհւոյ մըտերմիկ
Վեզ եկն 'ի յայց վայրապար:

Ի բաց դառնայ լալագին:
"Սփոփեաց հովիւ գեղեցիկ:
"Ղեռ շընչէ քոյ սիրուհին,
"Կորուսեր լոկ ըզժաղիկ",

Ո՛հ, և իմ մորձ սիրուհի
Իբր հովանի անց գընաց,
Կենաց իմոց քաղցուենի
Լքդ սոսկ երազ սին մընաց:

Եւ նա չըքնաղ և սիրուն,
Եւ ջընջեցան տիպքըն լոյս,
Եւ 'ի քնարանըս նորուն
Երկես ել խոտ նորաբոյս:

Յայս բան՝ զուղին թաւոստեայ
Յառաջ վարեմ միւսանգամ,

1. Գ. Յերալիկ.

Եւ սիրուհւոյս ձայնն ահա
Եթէ "Սպասեալ քեզ մընամ",

ՄԻԼՎՈՒՄ:

Յովակիմ Միքում:

Վախընթաց թերթերէն մեկուն մէջ
Սեծին Վաթուկոնի զօրավարաց մէ-
կուն վարքը դրեր էինք, վստահ ըլլա-
լով որ հաճոյական գործք մը ըրած կ'ըլ-
լանք մեր ընթերցողաց. ուստի այս ան-
գամ ալ իր բազմաթիւ զօրավարներէն
ուրիշի մը վարուց պատմութիւնը կը
գնենք, որ քան զառաջինը աւելի զարմա-
նալի է իր ծննդեամբը, նախանձելի
իր բաղդաւոր ընթացքին մէջ, որով և
մեծապէս աւաղելի իր թշուառ վախ-
ճանովն, որ կարծես թէ այսպիսի կար-
գէ դուրս բախտաւորաց ճակատագիրն
է: Եւ է այս Վաթուկոյ թագաւորը
և փեսայ Սեծին Վաթուկոնի՝ Յովա-
կիմ Սիւրա:

Նաւա յամին 1771 Վահօր քաղ-
քին մօտ Պասդիա ըսուած աւանը. և
էր որդի պանդոկապետի մը կամ ըստ ո-
մանց աղքատ հողագործի: Իր առջի ուս-
մունքները լըմընցընելէն ետքը՝ ծնողքը
զինքը Վաթուկի եկեղեցական դպրոցը
դրին իբրեւ քահանայացու. սակայն այդ
վիճակը իրեն բերմանը անյարմար գա-
լով՝ քանի մը տարիէն գինուորական
կենաց ետեւէ եղաւ, որուն մէջ մեծա-
պէս յառաջացաւ քան զիւր զինուորա-
կիցները իր նախընթաց ըրած ուսմանցը
պատճառաւ: Վախ կամաւոր գինուոր
գրուեցաւ որսորդաց գնդի մը մէջ, և
քիչ ետքը գաղղիական խռովութիւնը ծա-
գելով՝ մեծ եռանդեամբ անոր կուսա-
կից եղաւ: Վիչ ետքը որսորդաց գնդին
մէջ տեղապահ սպայ անուանեցաւ. և
թէպէտ ինքը կարծեօք եռանդուն հա-
սարակապետական էր, այսու ամենայ-
նիւ բաւական նեղութիւն քաշեց Սիւ-
րապիէնի ձեռքէն. բայց Վաթուկի քին
պաշտպանութեամբը մեծ փնաս մը չը-